

عنوان مقاله:

تحلیل عناصر کارآمدی علم فقه (مطالعه موردی، شروط امر به معروف و نهی از منکر)

محل انتشار:

فصلنامه فقه و اصول، دوره 50، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

عبدالحسین رضایی راد - شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

در این مقاله انتقاداتی که از نظر کارآمدی به برخی از آثار فقهی و به طور ویژه به مبحث امر به معروف شده است با مطالعه موردی شروط وجوب امر به معروف و نهی از منکر از قبیل شرط علم به معروف و منکر و توانمندی و مطاع بودن و اشتراط عدم ضرر و احتمال تأثیر و بررسی اشکالات وارد شده بر آن‌ها مورد بررسی قرار می‌گیرد و نتایج نامطلوبی که از این گونه نگاه‌های غیر کاربردی به فقه و دین به بار آمده، مانند صدور احکام غیر قابل اجرا و یا متناقض با یکدیگر که در نتیجه به تعطیلی فرائضی چون امر به معروف و نهی از منکر انجامیده است ریشه یابی می‌گردد و راهکارهای لازم برای افزایش جنبه‌های کاربردی و کارآمد کردن این گونه مباحث فقهی ارائه می‌شود.

کلمات کلیدی:

معروف، منکر، کارآمدی فقه، شرطیت ایمنی از ضرر، شرطیت تأثیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1141334>

